

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Triplex Theologica, Ad Mentem Præclarissimi
Ecclesiæ D. S. P. Avgvstini, (Cui consonat Doctor
Angelicvs cum Melliflvo,)**

Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.LXXXII.

Dubium duodecimum. An primum primi hominis peccatum potuerit oriri ex ignorantia aut errore?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39320

res culpa sunt à Pole ac Bizantino observata, aut earum
fodina, quæ concupiscentia est: eaque propter utraque à
naturali Deo filio procul fuerunt etiam inter hujusæ vitæ
miserias. Atque in eadem pariter significatione post lon-
gam disceptationem perflitè in decreto posteriora verba,
quibus dicitur: Concupiscentiam haud nocere non consen-
tientibus, intelligendo per vocem nocere æternum dam-
num, cujusmodi est divinæ gratiæ jactura, & nomine con-
sensus plenum & deliberatum, tametsi cunctis alioquin
noceat aliquo pacto, ut quæ pulverem leviorum noxarum
inspergat &c.

DUBIUM DVODECIMVM.

*An primum hominis primi peccatum potue-
rit oriri ex errore aut ignorantia?*

NOta, varios posse considerari in intellectu creato
defectus: Potest enim in illo considerari primo
negatio cognitionis, aut attentionis, quæ, si cognitio-
nem habere non teneatur, dicitur nescientia; si verò
teneatur, dicitur ignorantia, vel inconsideratio privati-
va: Secundo potest considerari in illo positivus er-
ror, sive judicium falsum de aliqua re. Suppono au-
tem, nullum peccatum posse dari sine omni defectu
intellectus, cum enim voluntas sit potentia cæca, ex
natura sua determinata ad sequendum ductum intelle-
ctus.

Stus, cum enim voluntas sit potentia cæca, ex natura sua determinata ad sequendum ductum intellectus, non potest deficere, nisi deficiat intellectus, vel defectu ignorantiae, vel erroris positivi, vel inconsiderationis privatæ, aut saltem negativæ, sive nescientiæ. Quæstio hic est de errore & ignorantia. Quod enim in primorum hominum intellectu fuerit defectus inconsiderationis negativæ, sive puræ nescientiæ, certum est, cum multa nesciverint, quæ non tenebantur scire.

Respondeo & dico: Primum hominis peccatum non potuit oriri ex errore aut ignorantia seu defectu inconsiderationis privatæ. Probat ex Augstino qui l. 3. de lib. arbit. c. 18. ait: *Approbare falsa pro veris, ut erret invitus, non est natura instituti hominis, sed pœna damnati.* Et ibid. relinquitur ergo, ut hæc justa pœna, de damnatione hominis veniat, - - nam sunt revera omni peccanti anime duo illa pœnalia, ignorantia, & difficultas. & in ench. c. 17. probat, omnem errorem, sive profit, sive obsit erranti, spectare ad miseriam hujus vitæ, etiam illum, qui necessarius interdum est, ut vita non amittatur, qualem sibi accidisse asserit in quodam bivio, ut non iret per eum locum, ubi operiens transitum Donatistarum manus armata subsederat, ut transeuntem occiderent. Profecto, & ob hoc ipsum est vita ista misera, qua vivimus, quod ei non nunquam, ut non amittatur, error est necessarius. Absit, ut talis sit ista vita, ubi est anime nostræ ipsa veritas vita, ubi nemo fallit, fallitur nemo. Et l. 2. de pecc. merit. c. 17. Ignorantia, & infirmitas vitia sunt, quæ impediunt voluntatem, ne moveatur ad faciendum opus bonum, vel ab opere malo abstinendum.